

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2019/316 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21ης Φεβρουαρίου 2019

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας («de minimis») στον γεωργικό τομέα

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 4,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/1588 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, για την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων ⁽¹⁾,

Αφού δημοσίευσε σχέδιο του παρόντος κανονισμού ⁽²⁾,

Κατόπιν διαβούλευσης με τη συμβουλευτική επιτροπή για τις κρατικές ενισχύσεις,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η κρατική χρηματοδότηση που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής η «Συνθήκη») συνιστά κρατική ενίσχυση και απαιτείται η κοινοποίησή της στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 109 της Συνθήκης, το Συμβούλιο μπορεί να καθορίζει κατηγορίες ενισχύσεων που δεν υπόκεινται στην εν λόγω υποχρέωση κοινοποίησης. Σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 4 της Συνθήκης, η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κανονισμούς σχετικά με τις εν λόγω κατηγορίες κρατικών ενισχύσεων. Κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1588 και σύμφωνα με το άρθρο 109 της Συνθήκης, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας θα μπορούσαν να αποτελούν τέτοια κατηγορία. Σε αυτή τη βάση, οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εφόσον είναι ενισχύσεις που χορηγούνται σε μία ενιαία επιχείρηση κατά τη διάρκεια δεδομένης χρονικής περιόδου και δεν υπερβαίνουν ένα καθορισμένο ποσό, θεωρείται ότι δεν πληρούν όλα τα κριτήρια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης και, ως εκ τούτου, δεν υπόκεινται στη διαδικασία κοινοποίησης. Ωστόσο, θα πρέπει να υπομνησθεί στα κράτη μέλη ότι οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, μολονότι δεν θεωρούνται κρατικές ενισχύσεις, δεν θα πρέπει να συνεπάγονται παραβίαση του δικαίου της ΕΕ.
- (2) Η Επιτροπή έχει εκδώσει σειρά κανονισμών οι οποίοι θεσπίζουν κανόνες για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στον τομέα της γεωργίας, τελευταίος εκ των οποίων ήταν ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 της Επιτροπής ⁽³⁾.
- (3) Με βάση την πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 και λαμβανομένης υπόψη της ποικίλης χρήσης των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας στα κράτη μέλη, είναι σκόπιμη η προσαρμογή ορισμένων όρων που προβλέπονται σε αυτόν. Το μέγιστο ποσό ενίσχυσης που χορηγείται σε μία ενιαία επιχείρηση στη διάρκεια τριετούς περιόδου θα πρέπει να αυξηθεί στα 20 000 EUR και το εθνικό ανώτατο όριο στο 1,25 % της ετήσιας παραγωγής.
- (4) Δεδομένου ότι σε ορισμένα κράτη μέλη υφίσταται αυξημένη ανάγκη χρήσης των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας, είναι σκόπιμο να επιτραπεί η περαιτέρω αύξηση του μέγιστου ποσού ενίσχυσης ανά ενιαία επιχείρηση στα 25 000 EUR, και του εθνικού ανώτατου ορίου στο 1,5 % της ετήσιας παραγωγής, με την επιφύλαξη πρόσθετων όρων που απαιτούνται για τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Η πείρα που αποκτήθηκε κατά τα πρώτα έτη εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 κατέδειξε ότι η συγκέντρωση ενισχύσεων ήσσονος σημασίας σε ένα συγκεκριμένο τομέα προϊόντων θα μπορούσε να οδηγήσει σε δυνητική νόθευση του ανταγωνισμού και του εμπορίου. Ως εκ τούτου, προϋπόθεση για τη χρήση υψηλότερου ατομικού και εθνικού ανώτατου ορίου θα πρέπει να είναι η εφαρμογή τομεακού

⁽¹⁾ ΕΕ L 248 της 24.9.2015, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 425 της 26.11.2018, σ. 2.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας («de minimis») στον γεωργικό τομέα (ΕΕ L 352 της 24.12.2013, σ. 9).

ανώτατου ορίου, το οποίο δεν θα επιτρέπει στα κράτη μέλη να χορηγούν πάνω από το 50 % του συνολικού σωρευτικού ποσού των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας σε οποιαδήποτε περίοδο τριών οικονομικών ετών για μέτρα που ωφελούν μόνο έναν συγκεκριμένο τομέα προϊόντων. Το τομεακό ανώτατο όριο αναμένεται να διασφαλίζει ότι κάθε μέτρο που εμπίπτει στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και ότι δεν νοθεύει ούτε απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό.

- (5) Επί του παρόντος είναι προαιρετική η χρήση εθνικού κεντρικού μητρώου εκ μέρους των κρατών μελών προς επαλήθευση της μη υπέρβασης του ατομικού και του εθνικού ανώτατου ορίου που ισχύουν για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας. Ωστόσο, η χρήση κεντρικού μητρώου θα καταστεί αναγκαία σε όσα κράτη μέλη επιλέξουν υψηλότερο ατομικό και εθνικό ανώτατο όριο, δεδομένου ότι το τομεακό ανώτατο όριο, το οποίο αποτελεί προϋπόθεση για την εν λόγω επιλογή, απαιτεί ακόμη στενότερη παρακολούθηση των χορηγούμενων ενισχύσεων. Ως εκ τούτου, για τα εν λόγω κράτη μέλη θα πρέπει να καταστεί υποχρεωτική η χρήση κεντρικού μητρώου, προκειμένου να τηρείται αρχείο όλων των χορηγούμενων ενισχύσεων ήσσονος σημασίας και να είναι δυνατή η επαλήθευση της μη υπέρβασης του ατομικού, του εθνικού και του τομεακού ανώτατου ορίου.
- (6) Τα κριτήρια για τον υπολογισμό του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης για δάνεια και εγγυήσεις θα πρέπει να προσαρμοστούν ανάλογα με την αύξηση των ανώτατων ορίων που ισχύουν για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας.
- (7) Λαμβανομένης υπόψη της αυξημένης ανάγκης για χρήση ενισχύσεων ήσσονος σημασίας και δεδομένου ότι τα ισχύοντα ανώτατα όρια είναι αδικαιολογήτως περιοριστικά, είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 πριν από την ημερομηνία λήξης του, ήτοι την 31η Δεκεμβρίου 2020. Το χρονικό διάστημα ανάμεσα στη θέση σε ισχύ του παρόντος κανονισμού και στο τέλος της περιόδου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 θα ήταν εξαιρετικά σύντομο. Ως εκ τούτου, για λόγους διαδικαστικής οικονομίας και προκειμένου να εξασφαλιστεί συνέχεια και ασφάλεια δικαίου, η περίοδος εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 θα πρέπει να παραταθεί έως την 31η Δεκεμβρίου 2027.
- (8) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 τροποποιείται ως εξής:

- 1) στο άρθρο 2, προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 3 και 4:

«3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοείται ως «τομέας προϊόντων» ένας από τους τομείς που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως κγ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

(*) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 922/72, (ΕΟΚ) αριθ. 234/79, (ΕΚ) αριθ. 1037/2001 και (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 671).

4. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «τομεακό ανώτατο όριο» νοείται το μέγιστο σωρευτικό ποσό ενίσχυσης το οποίο ισχύει ως προς τα μέτρα ενίσχυσης που ωφελούν μόνο έναν τομέα προϊόντων, και το οποίο αντιστοιχεί στο 50 % του παρατιθέμενου στο παράρτημα II μέγιστου ποσού των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται ανά κράτος μέλος.»

- 2) Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

Ενισχύσεις ήσσονος σημασίας

1. Τα μέτρα ενίσχυσης που πληρούν το σύνολο των κριτηρίων που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό θεωρείται ότι δεν ανταποκρίνονται στο σύνολο των κριτηρίων του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης και, συνεπώς, δεν υπόκεινται στην υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης.

2. Το συνολικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται ανά κράτος μέλος σε μία ενιαία επιχείρηση δεν υπερβαίνει το ποσό των 20 000 EUR κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε περιόδου τριών οικονομικών ετών.

3. Το σωρευτικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται ανά κράτος μέλος σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην πρωτογενή παραγωγή γεωργικών προϊόντων σε οποιαδήποτε περίοδο 3 οικονομικών ετών δεν υπερβαίνει το εθνικό ανώτατο όριο που καθορίζεται στο παράρτημα I.

3α. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 2 και 3, ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει ότι το συνολικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται σε μία ενιαία επιχείρηση δεν υπερβαίνει το ποσό των 25 000 EUR κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε περιόδου τριών οικονομικών ετών και ότι το συνολικό σωρευτικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε περιόδου τριών οικονομικών ετών δεν υπερβαίνει το εθνικό ανώτατο όριο που ορίζεται στο παράρτημα II, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) για μέτρα ενίσχυσης που ωφελούν μόνο έναν τομέα προϊόντων, το συνολικό σωρευτικό ποσό που χορηγείται σε οποιαδήποτε περίοδο 3 οικονομικών ετών δεν υπερβαίνει το τομεακό ανώτατο όριο που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4·
- β) το κράτος μέλος διαθέτει εθνικό κεντρικό μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2.

4. Η ενίσχυση ήσσονος σημασίας θεωρείται ότι χορηγείται κατά τον χρόνο παραχώρησης στην οικεία επιχείρηση του εννόμου δικαιώματος λήψης της ενίσχυσης σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό νομικό καθεστώς, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας καταβολής της ενίσχυσης ήσσονος σημασίας στην επιχείρηση.

5. Τα ανώτατα όρια των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας και τα εθνικά και τομεακά ανώτατα όρια που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 3α ισχύουν ανεξαρτήτως της μορφής της ενίσχυσης ήσσονος σημασίας, του επιδιωκόμενου στόχου και του κατά πόσον η ενίσχυση που χορηγείται από το οικείο κράτος μέλος χρηματοδοτείται εξολοκλήρου ή εν μέρει με πόρους ενωσιακής προέλευσης. Η χρονική περίοδος των τριών οικονομικών ετών καθορίζεται με βάση το οικονομικό έτος, όπως αυτό εφαρμόζεται από την επιχείρηση στο εκάστοτε κράτος μέλος.

6. Για τους σκοπούς των ανώτατων ορίων που ισχύουν για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας και των εθνικών και τομεακών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 3α, η ενίσχυση εκφράζεται ως επιχορήγηση σε μετρητά. Σε όλες τις περιπτώσεις χρησιμοποιούνται ακαθάριστα ποσά, δηλαδή πριν από την αφαίρεση φόρων ή άλλων επιβαρύνσεων. Στις περιπτώσεις που οι ενισχύσεις χορηγούνται υπό μορφή άλλη από την επιχορήγηση, ως ποσό της ενίσχυσης λογίζεται το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης.

Οι ενισχύσεις που καταβάλλονται σε περισσότερες δόσεις ανάγονται στην αξία τους κατά τον χρόνο χορήγησής τους. Το επιτόκιο που χρησιμοποιείται για την αναγωγή είναι το προεξοφλητικό επιτόκιο που ισχύει κατά τον χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης.

7. Όταν με τη χορήγηση νέων ενισχύσεων ήσσονος σημασίας σημειώνεται υπέρβαση των ανώτατων ορίων που ισχύουν για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, των εθνικών ανώτατων ορίων ή του τομεακού ανώτατου ορίου που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 3α, καμία από τις εν λόγω νέες ενισχύσεις δεν δύναται να υπαχθεί στο ευεργέτημα του παρόντος κανονισμού.

8. Σε περίπτωση συγχωνεύσεων ή εξαγορών, όλες οι προηγούμενες ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που έχουν χορηγηθεί σε οποιαδήποτε από τις συγχωνευόμενες επιχειρήσεις λαμβάνονται υπόψη για να προσδιοριστεί κατά πόσον νέα ενίσχυση ήσσονος σημασίας που χορηγείται στη νέα ή στην εξαγοράζουσα επιχείρηση υπερβαίνει το σχετικό εθνικό ή τομεακό ανώτατο όριο. Οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που είχαν χορηγηθεί νόμιμα πριν από τη συγχώνευση ή την εξαγορά παραμένουν νόμιμες.

9. Αν μία επιχείρηση διασπαστεί σε δύο ή περισσότερες χωριστές επιχειρήσεις, η ενίσχυση ήσσονος σημασίας που χορηγήθηκε πριν από τη διάσπαση καταλογίζεται στην επιχείρηση που έλαβε αυτή την ενίσχυση, η οποία είναι κατά κανόνα η επιχείρηση που ανέλαβε τις δραστηριότητες για τις οποίες χρησιμοποιήθηκε η ενίσχυση ήσσονος σημασίας. Εάν δεν είναι δυνατός ένας τέτοιος καταλογισμός, οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας πρέπει να κατανέμονται αναλογικά με βάση τη λογιστική αξία των ιδίων κεφαλαίων των νέων επιχειρήσεων κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διάσπασης.»

3) Το άρθρο 4 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 3, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) για μέτρα που εμπίπτουν στο άρθρο 3 παράγραφος 2, το δάνειο εξασφαλίζεται με ασφάλειες που καλύπτουν τουλάχιστον το 50 % του δανείου, και το δάνειο ανέρχεται είτε σε 100 000 EUR για διάστημα 5 ετών, είτε σε 50 000 EUR για διάστημα 10 ετών, είτε, για μέτρα που εμπίπτουν στο άρθρο 3 παράγραφος 3α, σε 125 000 EUR για διάστημα 5 ετών ή σε 62 500 EUR για διάστημα 10 ετών· εάν ένα δάνειο είναι χαμηλότερο από τα ποσά αυτά και/ή χορηγείται για περίοδο μικρότερη από 5 ή 10 έτη αντίστοιχα, το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης του εν λόγω δανείου υπολογίζεται ως αναλογικό μερίδιο των ανώτατων ορίων που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 ή παράγραφος 3α· ή»

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Οι ενισχύσεις υπό μορφή εισφοράς κεφαλαίου θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας μόνον εάν το συνολικό ποσό της κρατικής εισφοράς δεν υπερβαίνει το σχετικό ανώτατο όριο των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας.»

γ) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Οι ενισχύσεις που συνίστανται σε μέτρα χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου με τη μορφή επενδύσεων μετοχικού ή οιονεί μετοχικού κεφαλαίου θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας μόνο εάν τα κεφάλαια που παρέχονται σε μία ενιαία επιχείρηση δεν υπερβαίνουν το σχετικό ανώτατο όριο των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας.»

- δ) στην παράγραφο 6, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «β) για μέτρα που εμπίπτουν στο άρθρο 3 παράγραφος 2, η εγγύηση δεν υπερβαίνει το 80 % του υποκείμενου δανείου και είτε το ποσό που καλύπτεται από την εγγύηση είναι 150 000 EUR και η διάρκεια της εγγύησης είναι 5 έτη, είτε το ποσό που καλύπτεται από την εγγύηση είναι 75 000 EUR και η διάρκεια της εγγύησης είναι 10 έτη, είτε, για μέτρα που εμπίπτουν στο άρθρο 3 παράγραφος 3α, η εγγύηση δεν υπερβαίνει το 80 % του υποκείμενου δανείου και ή το ποσό που καλύπτεται από την εγγύηση είναι 187 500 EUR και η διάρκεια της εγγύησης είναι 5 έτη ή το ποσό που καλύπτεται από την εγγύηση είναι 93 750 EUR και η διάρκεια της εγγύησης είναι 10 έτη· εάν το ποσό που καλύπτεται από την εγγύηση είναι χαμηλότερο από τα προαναφερθέντα ποσά και/ή εάν η εγγύηση χορηγείται για περίοδο μικρότερη από 5 ή 10 έτη αντίστοιχα, το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της εν λόγω εγγύησης υπολογίζεται ως αναλογικό μερίδιο των ανώτατων ορίων που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 ή παράγραφος 3α· ή»
- 4) Το άρθρο 6 τροποποιείται ως εξής:
- α) στην παράγραφο 2, προστίθεται το ακόλουθο δεύτερο εδάφιο:
- «Όταν ένα κράτος μέλος χορηγεί ενισχύσεις σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3α, διαθέτει κεντρικό μητρώο των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας, το οποίο περιέχει πλήρεις πληροφορίες σχετικά με όλες τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που χορηγούνται από οποιαδήποτε αρχή εντός του εν λόγω κράτους μέλους. Η παράγραφος 1 παύει να ισχύει από τη χρονική στιγμή που το μητρώο καλύπτει περίοδο 3 οικονομικών ετών.»
- β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «3. Τα κράτη μέλη χορηγούν νέα ενίσχυση ήσσονος σημασίας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό μόνον αφού του εξακριβώσουν ότι η εν λόγω ενίσχυση δεν αυξάνει το συνολικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που έχουν χορηγηθεί στην οικεία επιχείρηση σε επίπεδο που υπερβαίνει τα σχετικά ανώτατα όρια, το εθνικό και το τομεακό ανώτατο όριο που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 2, 3 και 3α, και ότι τηρούνται όλοι οι όροι του παρόντος κανονισμού.»
- 5) Στο άρθρο 8, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «Εφαρμόζεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2027.»
- 6) το παράρτημα αντικαθίσταται από το κείμενο του παραρτήματος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 21 Φεβρουαρίου 2019.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
Jean-Claude JUNCKER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Μέγιστο σωρευτικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται ανά κράτος μέλος σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην πρωτογενή παραγωγή γεωργικών προϊόντων, το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3

Κράτος μέλος	Μέγιστα ποσά ενισχύσεων ήσσονος σημασίας ⁽¹⁾
Βέλγιο	106 269 708
Βουλγαρία	53 020 042
Τσεχική Δημοκρατία	61 865 750
Δανία	141 464 625
Γερμανία	732 848 458
Εσθονία	11 375 375
Ιρλανδία	98 460 375
Ελλάδα	134 272 042
Ισπανία	592 962 542
Γαλλία	932 709 458
Κροατία	28 920 958
Ιταλία	700 419 125
Κύπρος	8 934 792
Λετονία	16 853 708
Λιθουανία	34 649 958
Λουξεμβούργο	5 474 083
Ουγγαρία	99 582 208
Μάλτα	1 603 917
Κάτω Χώρες	352 512 625
Αυστρία	89 745 208
Πολωνία	295 932 125
Πορτογαλία	87 570 583
Ρουμανία	215 447 583
Σλοβενία	15 523 667
Σλοβακία	29 947 167
Φινλανδία	55 693 958
Σουηδία	79 184 750
Ηνωμένο Βασίλειο	394 587 292

(¹) Τα μέγιστα ποσά υπολογίζονται βάσει του μέσου όρου των τριών υψηλότερων τιμών της ετήσιας γεωργικής παραγωγής κάθε κράτους μέλους κατά την περίοδο 2012-2017. Η μέθοδος υπολογισμού διασφαλίζει ότι όλα τα κράτη μέλη τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης και ότι καμία από τις εθνικές μέσες τιμές δεν είναι μικρότερη από τα μέγιστα ποσά που είχαν καθοριστεί προηγουμένως για την περίοδο 2014-2020.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Μέγιστο σωρευτικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται ανά κράτος μέλος σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην πρωτογενή παραγωγή γεωργικών προϊόντων, το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3^α

Κράτος μέλος	Μέγιστα ποσά ενισχύσεων ήσσονος σημασίας (1)
Βέλγιο	127 523 650
Βουλγαρία	63 624 050
Τσεχική Δημοκρατία	74 238 900
Δανία	169 757 550
Γερμανία	879 418 150
Εσθονία	13 650 450
Ιρλανδία	118 152 450
Ελλάδα	161 126 450
Ισπανία	711 555 050
Γαλλία	1 119 251 350
Κροατία	34 705 150
Ιταλία	840 502 950
Κύπρος	10 721 750
Λετονία	20 224 450
Λιθουανία	41 579 950
Λουξεμβούργο	6 568 900
Ουγγαρία	119 498 650
Μάλτα	1 924 700
Κάτω Χώρες	423 015 150
Αυστρία	107 694 250
Πολωνία	355 118 550
Πορτογαλία	105 084 700
Ρουμανία	258 537 100
Σλοβενία	18 628 400
Σλοβακία	35 936 600
Φινλανδία	66 832 750
Σουηδία	95 021 700
Ηνωμένο Βασίλειο	473 504 750

(1) Τα μέγιστα ποσά υπολογίζονται βάσει του μέσου όρου των τριών υψηλότερων τιμών της ετήσιας γεωργικής παραγωγής κάθε κράτους μέλους κατά την περίοδο 2012-2017. Η μέθοδος υπολογισμού διασφαλίζει ότι όλα τα κράτη μέλη τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης και ότι καμία από τις εθνικές μέσες τιμές δεν είναι μικρότερη από τα μέγιστα ποσά που είχαν καθοριστεί προηγουμένως για την περίοδο 2014-2020.»